

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

Πώς ανεκαλύφθη το πτώμα της όμορφης Μαργαρίτας Βερεσάρτου. Μιά ζωή σαν μυθιστόρημα. Το ταξίδι της μικρής γοητευτικής Σλαβίας στη Νέα Υόρκη. Μέσα στον παράδεισο του πλούτου. Η έπιστροφή της Μαργαρίτας στην Πράγα. Η γνωριμία της με τον Μισάλο Σικόρσκυ και τον Μισάλο. Δύο παράδοξοι ύποπτοι σύζυγοι. Η συνταραχτική αποκάλυψη ενός μεθυσμένου αλήτη. Πώς διεφάνη εν' άποστροφή εγγλημα, κλπ.

ΠΟ μιά μοιραία σύμπτωση: αταρβήθηκε αυτές τις μέρες να διαφωτισθώ το μυστήριο ενός φρικαστικού εγκλήματος, το οποίο απαγολλούσε δύο και πολλούς μήνες τους αστυνομικούς της Πράγας. Πρόκειται για μιή δολοφονία πρωτοφανούς αγριότητας και της οποίας οι δράστες είχαν παραμεινεί ασύλληπτοι. Το ιστορικό αυτής της ύποθεσης έχει ως εξής:

Το πρωί της 21ης 'Απριλίου, μερικί χωρικοί, σ' ένα γραφικό προάστιο της Πράγας είχαν ανακαλύψει το πτώμα

μα μίας νέας κι' όμορφης γυναίκας θαμμένη κάτω από ένα σαρκομειγές πέτρες. Η άνακριση των αστυνομικών κι' η ιατρική δικαστική εξέταση απέδειξαν τα ακόλουθα παράδοξα πράγματα. Το πτώμα ήταν της πλούσιας νέας Μαργαρίτας Βερεσάρτου, η οποία από τριετίας ζούσε στην Πράγα παραβιάζοντας μεθήματα πιάσινα για να διασκεδάσει. Αυτή η νέα είχε μιή ένδια σφραγισμένη ιστορία. Σε ηλικία έξη χρόνων την είχε υιοθετήσει μιή θαυόπλουτη 'Αμερικανίδα και την είχε πάρει μαζί της, στη Νέα Υόρκη, όπου την ανέθρεψε σαν παιδί της. Η Μαργαρίτα έζησε μέχρι τα έκοσι χρόνια της σ' ένα μαγευτικό όνειρο, τριγυρισμένη από χρυσοστόλιστους υπηρέτες που ήσαν έτοιμοι να έκτελεσουν κάθε διαταγή της. Έτσι: συνήθεισε σ' μιή εύκολη ζωή και νόμιζε ότι πάντα θα έξακολουθούσε να μη στενοχωριόταν. Μια μέρα όμως η γρηά 'Αμερικανίδα πέθανε ξαφνικά χωρίς να έβηφή διαθήκη. Οι συγγενείς της τότε καθάρωσαν να ξέγυρισουν τους 'Αμερικανούς δικαστές, να πάρουν το περισσότερο μέρος της περιουσίας της Μαργαρίτας και να άρψουν στην όμορφη Τσεχοσλοβάκα ένα ποσό, το οποίο θέθαινα ήταν άσυνήθονα.

Η Βερεσάρτου σκέφτηκε τότε, ότι αυτή-η μικρή κληρονόμα ήταν μιή άρκετά καλή περιουσία για την περτεία της. Έκει κάτω θα μπορούσε να ζήσει εύτυχιωμένη και να παντρευθώ τον άνθρωπο που ή αγαπούσε. Και πράγματι, σ' έλιγο καιρό έβηψε από τη Νέα Υόρκη και γύρισε στην Πράγα, όπου κι' έγκριστάσθηκε σ' μιή όμορφη θίλλα. Ήταν λικετα πλούσια, άλλ' αυτό δέν την εμπόδιζε να έργασθώ για να ξενιτιά όλη την ανερίδωτη ζωή που είχε κάνει στη Νέα Υόρκη. Κάθε βράδυ όμως, για να διασκεδάσει τη μελαγχολία της, σήναζε σ' μιή νυχτερινά κέντρα της Πράγας και διασκεδάζε σαν 'Αμερικανίδα. Ξετρελαινότανε όλους τους γνωστούς της με την όμορφιά της και τις παράδοξες ιδέες της. Δύο μέλιτα από αυτούς, ο Νικόλας Σικόρσκυ κι' ο Μισάλο ήσαν τσελλά ερωτευμένοι μαζί της και προσπαθούσαν πάντοτε να βρισκάνταν στη συντροφιά της.

Έτσι πέρασαν σωτά τρία χρόνια. Ξαφνικά μιή μέρα ή όμορφη Σλαβία έξαφανίσθη από τη θίλλα της και μαζί της κι' οι δύο τρυφεροί φίλοι της. Μάταια ή άστυνομεί έρεύνουσε παντού. Πουθενά δέν βρήκε κανένα ίχνος τους. Έπειτα όμως από λίγες μέρες, οι χωρικοί ανακάλυξαν το πτώμα της Μαργαρίτας. Δέν ύπήρχε λοιπόν καμμιή άμφιβολία ότι οι δύο φίλοι της την είχαν στραγαλλίσει κι' είχαν κατόπιν έξαφανισθώ. Έπειδή δέ πουθενά δέν τους βρυσκαν ύπέθεσαν ότι είχαν περνώσει τα σύνορα κι' ότι είχαν μ' αυτό τον τρόπο διαφύγει την τιμωρία!

Μιά νύχτα όμως έπειτα από καιρό συνέθη ή ακόλουθη περιπέτεια σ' ένα άστυφλάκα. Τήν ώρα που περνούσε από την Βιτάδα, όπου βρισκονται όλες ή κακόφημες ταβέρνες του ύποκόμου, έβδε έναν μεθυσμένο αλήτη ν' άνοιγνί από μιή άπ' αυτές και να ύρλιάζει σαν δαιμονιομένος. Τό κρασί τον είχε τρελλάνει. Ο άστυνομικός του πληρώσιμα και του έλεγε να πάψη να ξεφανώζει έτσι μέσ' στη νύ-

χτα. Ο μεθυσμένος αλήτης όμως θύμωσε και κατάφερε μιή δυνατή γροθιά σ' το πρόσωπο του άστυνομικού. Ο άστυφλάκας αναγκάσθηκε τότε να τον συλλάβη και να τον άδηγήσει σ' το τμήμα. Έκει τον τσάκισαν κυριολεκτικώς σ' το έλλο κι' έπειτα τον ρώτησαν πώς λέγεται. Ο μεθυσμένος τού έλεγε τότε τραυλιζόντας, ότι λεγόταν Νικόλας Σικόρσκυ...

Αυτή την άποκάλυψη θέθαινα δέν την περίμεναν οι άστυνομικοί. Έπειδή όμως δέν μπορούσαν να τον άνακρίνουν, γιατί ήταν τυφλα σ' το μεθού, τον έκλεισαν σ' το κρατητήριο κι' ειδωποίησαν τον διευθυντή της άστυνομίας ότι είχε πέσει σ' τα χέρια τους ο ένας από τους δύο φίλους της όμορφης Σλαβίας. Μά δέν μπορούσαν να έξηγησουν πώς είχε καταλήσει σ' αυτά τα χάλια. Ο Σικόρσκυ, έλιγο καιρό άκόμη πριν από την έξαφανία του ήταν ένας από τους πιο κομψούς νέους ής Πράγας.

— Έχει γούστο, σκέφτηκαν οι άστυνομικοί, να πάθαινε καμμιή γκάφα!... Μπορεί κανείς να βασίσει σ' τα λόγια ενός μεθυσμένου; Διόλου άπίθαινο να μ' άς έχη π' ή ένα ψεύτικη όνομα.

'Αλλ' ο αξιωματικός της ύπηρεσίας είχε άντιθετή γνώμη.

— Ένας μεθυσμένος άνθρωπος, τούς δήλωσε λέει πάντα την αλήθεια. Είμαι θέθαιος ότι αυτός ο αλήτης έινε ο Σικόρσκυ. Ού καταήνησε έτσι από το ποτό. Μήπως έινε ο πρώτος που γάσεται κατ' αυτό τον τρόπο στον ύποκομο; Άς τον άφήσουμε να ξεμεθύσει και να δούμε... τί ψάρια θα πιάσουμε.

Τό πρωί ο Σικόρσκυ είχε συνέλθει. Κατάσθε ότι βρισκόνταν σ' το τμήμα κι' άρχισε να τρέμη από τό φόβο του. Ένα κακό προαίσθημα τον είχε άναστατώσει. Φοβόταν μήπως πάνω σ' το μεθούσι του είχε κάνει τίποτε άποκαλύψεις. Γι' αυτό μ' ήχηκε σ' το γραφείο του άστυνομικού κατάλωμος.

— Καλώς τον Σικόρσκυ! τού έλεε εκείνος μ' άδιαφορία. Πού ήσουν τόσο καιρό; Γιατί δέν παρουσιάζουσαν τ' όμ' έμ' άφού ήξερες ότι σε ζήτησαιμα.

Ο Σικόρσκυ έφριξε μιή τρομαγμένη ματιά γύρω του. Από την έκφραση των άστυνομικών, που βρισκόντουσαν γύρω του, κατάσθε ότι ήταν χαμένους. Το ποτό άλλωστε τού είχε παρσάσει τη θέληση και δέν μπορούσε να συγκρατήσει ούτε την ψυχραιμία του.

— Έλα, τού δήλωσε προστατευτικά ο άστυνομικός της ύπηρεσίας. Τό καλό που σοδ θέλω, διηγήσου μόνος σου το έγκλημα σου, γιατί ή' αναγκασθώμε να σε βασανίσουμε. Έπειτα μ' αυτό τον τρόπο θα έλαφρώσει τη θείη σου και θα γλυτώσης την κρεβάλα.

Ο Σικόρσκυ δίτασε έλιγο. Έπειτα όμως πήρε την άπόφαση να διηγήθώ με κάθε λεπτομέρεια την ιστορία του.

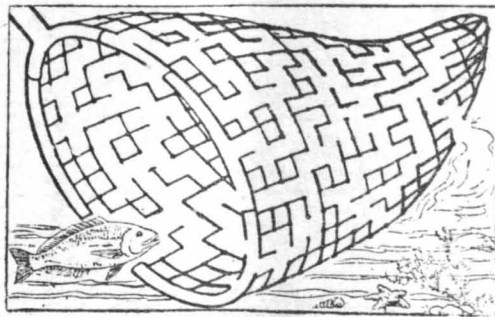
— Έγώ κι' ο Μισάλο, τούς έλεε, αγαπούσαιμα παράφορα τη Μαργαρίτα. Ήταν όμορφη και πλούσια, όστε θά μπορούσ' τον έναν από τους δύο μας να τον κάνει εύτυχιωμένο. Άφαιμα άφστος έκείνη να διαλέξω τον άντρα της κι' ήμισο θέθαιος ότι όλα θα πήγαιναν καλά. Ο διάβολος όμως έσπρωξε τον Μισάλο σ' ένα χαρτοπαίγνιο. Έκει σ' το πρώτο τραπέζι έχαινε δέκα χιλιάδες κορώνες που του έλεγέμπιστευθώ ο διευθυντής του έμπορικού, σ' το οποίο έργαζόταν. Άν δέν τις έβρυσκε για να τις έπιστρέψω ήταν χαμένους. Ήρθε και με βρήκε σαν τρελλός από την απελπία σ' το.

— Πρέπει να οικονομώσω αυτά τα λεφτά, μου δήλωσε. Είμαι ικανός να κάνω άκόμη κι' έγκλημα! Τότε μιή ιδέα πέρασε από το μυαλό μας. Σκεφθήκαμε να τα ζητήσουμε από τη Μαργαρίτα. Έκείνη όμως μ' άς έδε δεκατέσσερες χιλιάδες κορώνες που είχε στην τσάντα της και μ' άς έξηγησε ότι αυτά ήταν όλη ή περιουσία της. Καταλάσαμε, ότι μ' άς έλεγε ψεύματα. Ο Μισάλο άπόστος δέν έχαισε τό θάρρος του. Πρότείνε στην Μαργαρίτα να κάνουμε ένα περίπατο ός την μαγευτική προάστιο λίμνη. Φαινόταν τό ή εθώμοις,

(Η συνέχαινα είς την σελ. 1293)

Ξαφνικά μιή μέρα ή όμορφη

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

Ο Μπάριπα - Στάσης βήκει να φερύμω με την άποχή του. Μά άόστος πάσχει και βασανίστουν τους άδρες. Τα ψάρια πούτσαν γλυστρούσι και φεύγαινε από την άποχή, της οποίας το δίχτυ ήταν γαλαξμένο σ' αυτό μέρος που βλάπεται. Μπορείτε - για να σκοτώσετε την ώρα σας - να βρήτε τον άκριφή όρμω της εισόδου και της έξόδου των φαιρών;

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΤΖΑΚ ΣΑΪΚΕΡ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1257)

—Είμαι θέβαη ότι θα σ'ας νικήσω. "Αν τολμάτε, παίξτε μαζί μου με μιά παρτίδα.

Ο Τζακ κατώρρωσε να ξεφύγη απ'εξή τη θραξιά. Μά ή Μάνταλεν φαίνεται ότι ήθελε να κερδίση τ'ο στοιχήμα. "Ετσι τόν προσκάλεσε σ' έναν επίσημο αγώνα χθές τή νύχτα και τόν νίκησε. Τόν είχε κερδίσει με τ'α ίδια του τ'α όπλα. "Ήξερε τ'ο σύστημά του. Κι' έτσι ο Σαΐκερ έχασε τόν τίτλο του. Είνε ή δέν είνε λοιπόν ο κουτότερος τ'ων ανθρώπων!

Οι φίλοι του Γκιούλετ πλήρωσαν και βγήκαν από τ'ο μπάρ χωρίς να τ'ο απαντήσουν. "Ήσαν θέβαοι, ότι κάτι άνεξήγητο κρυβόταν σ' αυτή τήν υπόθεση. Και τ'ο κατάλαβαν όταν στο δρόμο έντελώς τυχαίως είδαν τόν Σαΐκερ και τή Μάνταλεν να κάνουν τόν περιπάτο τους. Φαινόντουσαν εύτυχημένοι κι' αγαπημένοι.

—Κάνεις λάθος, είπαν τόν Γκιούλερ πού τούς κύταζε σαν χαός.

—"Η γνώμη μας είνε ότι ο Σαΐκερ θυσίασε τόν τίτλο του για να κερδίση τήν αγάπη τής Μάνταλεν. Κάτι έπρεπε να τής προσφέρει εις αντάλλαγμα τής εύτυχίας πού τ'ο έδωσε... "Ο Τζακ είνε, καθώς βλέπεις, ένας έξυπνος άνθρωπος.

Κι' αλήθεια, αυτό είχε συμβή. "Η Μάνταλεν είχε αγαπήσει τρελλά τόν Σαΐκερ. "Ετσι τ'ο ώμολόγησε όλο τ'ο σχέδιο της και τόν παρακάλεσε να τή βοηθήση να κερδίση τ'ο στοιχήμα. Κι' εκείνος δέν τής τ'ο άρνήθηκε αφού κι' αυτός τήν αγαπούσε κι' έπρόκειτο να τήν κάνει γυναίκα του. "Αλλωστε, τί άξία έχει ο τίτλος τού πρωταθλητού μπροστά τόν περιπατη έρωτα μιάς γυναίκας. "Ο Τζακ Σαΐκερ αν έπαψε να είνε «βασιλεύς τού σκακιού» ώστόσο είνε σήμερα ο πιό εύτυχημένος άνθρωπος τού κόσμου.

ΣΤΑΝΛ ΣΓΟΥΕΡΛ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΕ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΥΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1284)

άφου μάτια εκείνο είχε συγκεντρώσει όλη τήν προσοχή του στις κινήσεις τού κακοποιού. "Ήταν όμως αρκετό ένα δευτερόλεπτο για τόν Μπιλ για να τ'ο πάρη τ'ο πορτοφόλι, τή στιγμή πού ο άστυνομικός έβριξε μιά ματιά στους συναδέλφους του. "Ο άστυνομικός άναγκάστηκε τότε να ώμολογήσ η ότι ο Μπιλ ήταν τρομερός κι' ότι θα μπορούσε να κλέψη άκόμη... κι' ένιν Έθραίο!

Οι δολοφόνοι, από συνήθεια, είνε εκείνοι πού διακρίνονται ά- μέσως με μιά μόνο ματιά. "Εχουν τ'ο βλέμμα ώελώδες, άκίνητο και κρύο. "Όταν πρόκειται έν τούτοις να εκτελέσουν τ'ο έγκλημά τους, τότε τ'α μάτια τους θολώνουν και κοκκινίζουν, σαν τ'α μάτια ενός μεθυσμένου. "Επειτα πάλι κυριεύονται από μιά ύπνηλία, σαν να κοιμάται τ'ο μυαλό τους και περπατούν πάντα σαν ώπνωτισμένοι! Αύτοι είνε οι πιό επικίνδυνοι από τούς έγκληματίας, γιατί καμιά τιμωρία δέν μπορεί να τούς συμμορφώση. "Η δολοφονίες είνε ή μοναδική τους ευχαρίστηση.

Οι σαδιστάι όμως έχουν έντελώς αντίθετα διακριτικά γνωρίσματα. "Εχουν ζωηρό βλέμμα, λεπτή φυσιογνωμία, χοντρά χείλη κι' έξογκωμένα βλέφαρα, έχουν χάσει τόν άνδρισμό τους κι' είνε ύπερβολικά άδύνατοι στο σώμα.

"Όσο για τούς έμπρηστάς, αύτοι έχουν παιδική φυσιογνωμία και τόσο άθώο βλέμμα, ώστε ποτέ δέν μπορεί κανείς να φαντασθή ότι είνε ίκανοί για ένα τόσο τρομερό έγκλημα.

Αύτα είνε τ'α κυριώτερα γνωρίσματα τ'ων διαφόρων έγκληματιών. Κι' έτσι με μιά μικρή έξάσκηση, μπορεί κανείς να τούς διακρίνει μέσα στο πλήθος τ'ων τιμών ανθρώπων και να προφυλάγεται άπ' αυτούς.

"Εδώ τελειώνει τ' άρθρο τού διασήμου δόκτορος. Οι άναγνώστες μας λοιπόν δέν έχουν, παρά να έπωφεληθούν από τις παρατηρήσεις του και ν' ακολουθήσουν τις συμβουλές του. Είνε κι' αυτές ένας τρόπος για να προφυλάγονται από τούς ανθρώπους τού ύποκόσμου κι' ίσως ο καλύτερος.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΕΡΒΕΡΟΣ ΤΟΥ "ΣΤΟΥΝΤΙΟ,"

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1258)

—"Εχουν χαλάσει τόν κόσμο! τής φώναξα κατάχλωμος. "Αν σ'ας δοϋν μάλιστα να μπαίνετε από τή πόρτα μου, θα μ'ο δάλουν πρόστιμο γιατί θα νομίσουν ότι εγώ σ'ας άφησα να φύγετε.

"Η Νάνσυ Κάρολ για να μη με τιμωρήσουν, τούς έξήγησε με πιό τρόπο τ'ο εΐχε σκάσει για να πάη να διασκεδάση λίγο με τούς φίλους της. Κι' εκείνοι τής έβγαλαν ένα γενναίο πρόστιμο. "Όσο για μένα; "Από τότε κυττάζω κάθε καμiónι πού θγαίνει από τόν περιβόλο, γιατί δέν έχω καμιά όρεξη να πληρώνω πρόστιμα.

Οι «άστερες» τήν ώρα πού ξυπνάνται, έχουν άυσηρή πειθαρχία. Δέν τούς επιτρέπουν να φύγουν ούτε μιση ώρα. Γι' αυτό για να βγη κανείς από αυτή τή σιδερένια πόρτα, πρέπει να είνε ένοχισαίνεις μ' ειδική άδεια, όπως συμβαίνει στους στρατώνες. Τ'ο ίδιο γίνεται και για όλο τ'ο προσωπικό. Μόνο για τούς πολύ διάσημους ήθοποιούς ύπάρχει εξαίρεσις. "Η Γκρέτα Γκάρμπο, παραδείγματος χάριν, κάνει ό,τι θέλει. "Επίσης κ' ή "Ελεν Χαΐλς, ο Ουάλλας Μπήρρ κ' ή Μάρην Ο' Σούλς. Μά ποτέ δέν κάνουν κατάχρησι αυτής τής έλευθερίας τους. Είνε μάλιστα πιό εργατικοί άπ' όλους τούς άλλους.

"Η μόνες πού είνε αδιόρθωτες, είνε ή κομπάρσες. Δέν έχουν κινθόλο μυαλό. Κάθε τόσο προσπαθούν να τ'ο σκάσουν για να κινθόλοϋν ένα τρυφερό φίλο τους ή να κάνουν καμιά καινούργια γνωριμία. "Αλλά γι' αυτό κιόλας δέν πάνε μπροστά. Πολύς μάλιστα έχουν τήν τύχη τής δυστυχημένης νέας πού σ'ας άνέφερα πιό πάνω.

Τι τ'α θέλετε όμως, τ'ο έπάγγελμα τού θυρωρού είνε τ'ο χειρότερο άπ' όλα. Και γίνεται μάλιστα άσσοτ μαρτύριο, όταν κανείς είνε παντρεμένος με μιά γυναίκα σαν τήν "Ελιζα πού έκανε μάλλον για θηριοδαμάστρια.»

Αύτα μ'ο υπαγόρευσε ο Τζέφρεϋ Πάρκερ, γιατί δέν είχε καιρό να καταπιασθή με τή φιλολογία. Κι' εγώ έκανα τόν κόπο να τ'α γράψω.

JEANNE ROUDOT

Η ΚΟΡΗ ΜΕ ΤΑ ΒΓΑΛΜΕΝΑ ΜΑΤΙΑ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1278)

άντικρύζω τ'α μάτια αυτά, συνέλαβα εαφνικά ένα σχέδιο τολμηρό. Μονάχα ένας μεγάλος έπιστήμιον, όπως εγώ, θα μπορούσε να συλλάβη ένα τέτοιο σχέδιο και να τ'ο πραγματοποιήσ με τ'οση τέχνη... "Ενα άπόγευμα, ή Καμίλλη μ' έπεσκέφθη μαζί με τόν μηστήρα της, για να μ'ο ζητήσουν μιά συμβουλή Ιατρικής φύσεως. Κανείς δέν ένγνώριζε ότι έπρόκειτο να με έπισκεφθούν. Αυτό μ'ο τ'ο έπεισε οι ίδιοι... "Εκανα τότε τή σκέψη ότι έφτασε ή στιγμή να πραγματοποιήσω τ'ο σχέδιο μου... "Παρέσυρα τούς δυό νέους σ' ένα ύπόγειο τού πύργου, σκότωσα τόν μηστήρα τής Καμίλλης—τ'ο πτώμα του θα τ'ο βρήτε θαμμένο κάτω από τις πλάκες — και ύστερα, αφού χλωροφόρμισα τή νέα, τής έκανα τήν πιό πρωτότυπη έγχειρησι πού μπορεί κανείς να φαντασθή :

"Τής έβγαλα τ'α μάτια, με μιά μέθοδο τής οποίας τ'ο μυστικό μονάχα εγώ κατέχω, και τ'α έβασα σ' ένα βάζο γεμάτο με ειδικό υγρό, για να διατηρηθούν χωρίς να χάσουν τή λάμψη τους και τήν έκφρασι τους... "Ετσι θα μπορούσα να έχω διαρκώς μπροστά μου τ'α μάτια αυτά και να παρηγοριέμαι με τή σκέψη ότι στην έρηιά τού πύργου μου ύπήρχον δυό γυναίκες μάτια, τ'α οποία θα με κύταζαν διαρκώς, χωρίς να μισοκλείνουν από άδηια για τόν άσχημα μου...

"Τήν ίδια τήν Καμίλλη τήν εκλέισα σ' ένα δωμάτιο, τ'ο όποιο τής πήγαινα κάθε μέρα τροφή... "Ως άνθρωπος δέν μ' ένδιέφερε πια διόλου, αφού είχα στη διάθεσί μου τ'α μάτια της... "Η αδελφή μου ήξερε βέβαια τήν ιστορία αυτή, μα σ'ε ποιόν να τολμήση να τήν πη :

""Υστερ" από λίγο καιρό, ή μαρκηζία ντέ Φελσέν, ή μητέρα τής Καμίλλης, πέθανε από τόν καϋμό της για τήν εξαφανισι τής κόρης της... Θεωρώ περιττό να σ'ας πω ότι ο θάνατος αυτός δέν με λύπησε διόλου... Δέν βρισκα όμως λόγια να περιγράψω τήν άπελπισία πού μ' έπιασε από τή στιγμή πού εξακριβώσα ότι τ'α μάτια τής Καμίλλης άρχισαν σιγά - σιγά να θαμνώνουν, να χάνουν τή λάμψη τους, να σαπίζουν, να μεταβάλλονται σε δυό κομμάτια άποκρουστικό τ'ο χημικό υγρό, μέσα στο όποιο τ'α είχα βάλει, δέν μπόρεσε να τ'α διατηρήσ... Και όταν τ'α ώραία αυτά μάτια καταστράφηκαν έντελώς, όταν έλασα και τήν τελευταία αυτή παρηγορία, πού μ'ο έμενε στόν κόσμο, άποφάσισα να σκοτωθώ, παίρνοντας μαζί μου και τήν αδελφή μου και τήν Καμίλλη... Ναι, θα τις σκοτώσω και τις δυό και ύστερα θα σκοτωθώ κι' εγώ... Τίποτα πια δέν με συγκρατεί στη ζωή αυτή, ή οποία μονάχα φαρμάκια με πότισε...»

ΡΕΝΕ ΛΑΠΟΡΤ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 1279)

ώστε ή Μαργαρίτα δέν ύπωπτεύθηκε καθόλου τ'ο σχέδιό μας. "Όταν ώστόσο φθάσαμε εκεί πέρα, ο Μισάλο έπετέθη τ'ο Μαργαρίτα, τήν έβριξε καταγής και με τή βοήθειά μου τής έχωσε τ'ο κεφάλι μέσα στο νερό τής λίμνης για να τήν πνίξη. Τήν κρατήσαμε σ' αυτή τή στάσι πάνω από μιση ώρα, μέχρι πού ή Μαργαρίτα έχασε τις αισθήσεις της. "Όταν τήν τραβήξαμε από τ'ο νερό, είδαμε ότι ή φίλη μας δέν είχε πεθάνει άκόμη. Για να τήν άποτελειώσουμε, τήν στραγγαλίσαμε. Κατόπιν θάψαμε τ'ο πτώμα της κάτω από ένα σωρό πέτρες, πήραμε τ'α λεφτά κι' έξαφανιστήκαμε. "Ο Μισάλο όμως με ξεγέλασε και κατάφερα να περάση τ'α σύνορα. "Εμεινα εγώ έδω για να πληρώσω τ'ο έγκλημά μας. "Η τύψεις τής συνειδήσεώς μου από εκείνη τή μέρα δέν μ' άφησαν να ήσυχάσω. Μάτια προσπαθούσα να λησμονήσω τ'ο θάνατο τής Μαργαρίτας, πίνοντας κρασί. "Ετσι καταπνίχθη ένας άλήτης κι' έπεσα στα χέρια σας.

"Η άποκαλύψεις τού Σικόρσκυ διεφώτισαν από αυτό τόν πράσινη λίμνης κι' έτσι οι άστυνομικοί ήσύχασαν από τ'ο τ'ο ένοχότη πού τούς βασάνιζε τ'οσους μήνες τώρα. "Ο άπαίσιος κακούργος κλεισθήκε λοιπόν στις φυλακές και γρήγορα θα πληρώση με τή ζωή του τ'ο άνατριχιαστικό έγκλημά του.

ΠΙΕΡ ΑΡΚΙΛΛΕ